

ЗІНЧЕНКО Олександра Василівна (10. 11. 1941, м. Сальськ Ростов. обл., РФ) — фахівець у галузі кріобіології. Дружина [В. Зінченка](#). Канд. фіз.-мат. (1984), д-р біол. (1996) н., професор (2007). Закін. Ростов.

університет (1965). Відтоді працювала у ВНДІ гідрогеології та інж. геології (Москва); 1968–72 — в Інституті металофізики АН УРСР (Київ); 1972–74 — у Харків. інституті радіоелектроніки; від 1974 — в Інституті проблем кріобіології і кріомедицини НАНУ (Харків); від 1998 — провідний науковий співробітник Вивчає фіз. механізми кріопошкодження живих систем.

Основні праці

Електричні явища і оптична емісія у водних розчинах гліцерину під час охолодження // УФЖ. 1994. Т. 4 (співавтор); Фазовые переходы и метастабильные состояния системы вода- ПЭГ-1000 в диапазоне температур 273–77К // УХЖ. 1997. Т. 63, № 3; Изучение функционального состояния криоконсервированных митохондрий печени крысы // УБЖ. 1999. Т. 71, № 6 (співавтор); Взаимодействие производной актиноцина с различными структурами поли(РС) // Биофизика. 2007. Т. 52, вып. 5 (співавтор).

[В. І. Гарбуз](#)

Бібліографічний опис:

Зінченко Олександра Василівна / В. І. Гарбуз // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16245>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).